Bjorn Blokzijl
7 mei 2015

Steengoede imagobuilder

Het merk Opel staat er niet om bekend dat ze buitenissige modellen op de markt brengen. Hoewel er uitzonderingen zijn in de vorm van de Speedster en de GT, heeft de naam 'Opel' vooral een brave klank. Twee jaar geleden werd de Adam geÃ¯ntroduceerd om dit imago ietwat te doorbreken. Met verregaande personalisatie-opties kan die auto geheel naar eigen smaak aangepast worden. NÃ³g meer opvallen doe je met de nieuwe Adam Rocks. Als eerste A-segmenter staat hij serieus hoger op z'n pootjes en heeft hij een offroad-look. In combinatie met de tevens nieuwe Ã©Ã©nliter turbomotor moet deze auto de hippe kopers voor zich winnen.

Pure uitstraling

Bij een eerste aanblik op de Opel Adam Rocks is direct duidelijk dat de ontwerpers niet over Ã©Ã©n nacht ijs zijn gegaan. De standaard Adam is hoger op z'n pootjes gezet en er zijn grotere wielen gemonteerd. Daar blijft het niet bij. De standaardbumpers van de Adam zijn vervangen door stevig aandoende zwart kunststoffen exemplaren. Deze lopen door in kloeke spatbordverbreders en beplating aan de onderkant van de zijkanten. Aan de achterzijde valt de beschermplaat met daarin de uitlaat op. Ook aan de onderkant van de voorbumper is een aluminiumkleurig paneel geplaatst om de stoere uitstraling van de auto te benadrukken. Hoewel je met de Adam Rocks niet erg ver zult komen buiten de gebaande paden, lijkt het alsof een flink modderpad zonder moeite overwonnen kan worden. Hoewel vrij uniek in zijn klasse, ziet de Adam Rocks er goed uit. Zeker in combinatie met de 18 inch grote lichtmetalen wielen met witte opzetstukken en de two-tone lak. Normaliter heb je in een Opel weinig belangstelling van de mensen op de stoep, maar bij de Adam Rocks draaide menig voorbijganger het hoofd om te kijken naar de auto. Op dit punt hebben de Duitsers dus al een eerste overwinning geboekt.

Hoogwaardig voor twee

Toen we twee jaar geleden met de Adam reden, typeerden we het interieur als iets waar we vrolijk van worden. Dat is in de Rocks niet anders. Wat de jongste variant van deze modelreeks vanbinnen onderscheidt, is dat hij standaard is voorzien van een elektrisch bedienbaar open dakje. Zeker in de bebouwde kom is dit een prettige toevoeging. Op hogere snelheden - boven 80 km/h - geeft het dakje zoveel windgeruis, dat je het dicht moet doen. Een dakconstructie zoals bij de Fiat 500C is voor het comfort en de bruikbaarheid is stuk beter. Het nadeel daarvan is dat het een stuk prijziger oplossing is. Wat gebleven is, is het mooi vormgegeven dashboard. Het multimediasysteem is snel en eenvoudig te bedienen. Op het dashboard zijn verschillende panelen en patronen te verkrijgen. Ook zijn de stoelen te voorzien van prachtig leer, zoals in de auto die wij reden. Dit geeft het interieur een hoogwaardige uitstraling en is zijn meerprijs van slechts 145 euro zeker waard. Voorin zit je prinsheerlijk in de zon op lekker zittende stoelen, maar achterin is zelfs voor kinderen geen beenruimte. Zet je de voorstoelen in een stand voor de gemiddelde Nederlandse lengte voor mannen - dus zo'n 1,80m - dan ontstaat een ruimte van slechts een paar

centimeter tussen de voorstoelen en de achterbank. Ook de bagageruimte blinkt niet uit in praktische bruikbaarheid. Hoewel de inhoud van 170 liter voldoende is voor de wekelijkse boodschappen, is de tildrempel dusdanig dat je behoorlijk diep moet reiken om de spullen er in en er uit te krijgen. Wil je meer ruimte, dan kan de achterbank worden neergeklapt en ontstaat er een ruimte van 663 liter. Gezien de vrijwel onbruikbare zitplaatsen achterin, kun je deze ruimte beter benutten voor de bagage.

Geen verlangen naar meer

Wat bij de 'gewone' Adam als enigszins negatief ervaren werd, is dat er geen modern turboblokje leverbaar was. Dat is bij de introductie van de Adam Rocks goed gemaakt. Een Ã©Ã©nliter driecilinder blok is leverbaar met zowel 90 als 115 pk. Gek genoeg leveren beide motorvarianten hetzelfde koppel van 166 Nm bij 1.800 toeren. Ook levert de 90 pk zijn maximum vermogen een stuk eerder, bij 3.700 toeren per minuut. In de praktijk is de lichtste variant een erg prettige metgezel. Nooit heb je het verlangen naar meer vermogen. Volgens de fabrieksopgave moet de auto in 13,9 seconden naar de 100 accelereren, maar voor het gevoel gaat dit een stuk rapper. Dit komt onder andere

door de fijn schakelende zesbak. De eerste versnelling is wat lang, maar in stadsverkeer is dat eigenlijk wel fijn. Standaard staat de auto in de 'eco-stand', waarbij je bij het gas geven het gevoel hebt dat er een spons onder het gaspedaal ligt. Hierdoor rij je zuiniger, maar voelt het wat kunstmatig aan. Toch is de auto ruim snel genoeg. Schakel je de milieuvriendelijke stand uit, dan is de auto bovengemiddeld rap in het dagelijks verkeer. Bij het accelereren en ook op cruisesnelheid merk je niet dat je onderweg bent met een driecilinderblokje. Trillingen zijn er niet en ook de typische brom blijft achterwege.

Nog net geen MINI

Ondanks dat de Adam Rocks wat hoger op de wielen staat, is van overhellen geen sprake. Sturen doet hij sowieso goed. Het is nog niet zo als bij een MINI, maar de Opel gaat strakker en met meer gevoel de hoek om dan een Fiat 500. De reden dat de carrosserie niet overhelt, is de erg stugge vering. Oneffenheden zoals richels en gaten in de weg voel je overduidelijk en ook de demping is behoorlijk strak. Voor het weg- en stuurgedrag is een dergelijke afstemming voordelig, maar het komt het comfort niet

ten goede. Een maat kleinere wielen zal dit waarschijnlijk verhogen. Door de verhoogde luchtweerstand - van zowel de uiterlijke aanpassingen als het open dak - en de grote wielen, is het testverbruik hoger dan je zou verwachten van een compact blokje als deze. Elke 13 kilometer had de Adam Rocks een liter brandstof nodig, wat neerkomt op 7,7 liter per 100 kilometer. Dit verbruik is enigszins geflatteerd, gezien de mix van gemaakte kilometers. Op lange stukken op de snelweg geeft de boordcomputer een gemiddeld verbruik van rond de 6 liter per 100 kilometer. Rijd je - zoals wij deden in de testperiode - meer in de bebouwde kom, dan stijgt het verbruik naar een waarde boven de 7 liter per 100 km.

Op de goede weg

De concurrentie van de Adam Rocks is beperkt. Stoere, hoog op de poten staande A-segmenters zijn er nauwelijks en deze zijn al helemaal niet standaard voorzien van 17 inch lichtmetaal Ã©n een open dakje. Een Fiat 500C komt in de buurt. De Opel Adam Rocks is een auto die je koopt omdat je hem leuk vindt. Hij ziet er erg goed uit en is behoorlijk hip. Voorin zit je ruim, maar daarachter is het te krap voor passagiers. Houd

je niet van opvallen, dan moet je hem zeker niet kopen. Met het design is Opel zeker geslaagd met het introduceren van een imagomaker: Mensen verdraaien hun nek om te zien wat er zojuist is gepasseerd. Dat de auto wat steken laat liggen op het gebied van praktische bruikbaarheid is niet zo vreemd bij een auto die het moet hebben van zijn looks. Met de Adam Rocks laat Opel in ieder geval zien dat het op de goede weg is met een aansprekend design, goede motoren en een prettige rijervaring.

Plus

+ Stoere, onderscheidende looks
+ Soepele aandrijflijn
+ Volwassen rijgedrag

Min

- Onbruikbare achterbank
- Niet goedkoop
- Open dak alleen bij lage snelheden te gebruiken